

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/219/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216049
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118216049.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu C. Y., T.. XX.X.XXXX, H. J. X, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpenému JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica 1, IČO: 45 018 201, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.001,40 eura a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2537,73 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2537,73 eura od 9.12.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 69,10 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 19.11.2018 voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.001,40 eura a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Svoju žalobu odôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného, Poštovou bankou, a.s., uzatvoril dňa 11.12.2016, Zmluvu o úvere, č. 7693356506, (ďalej aj ako „úverová zmluva“). Poštová banka, a.s. postúpila pohľadávku z úverovej zmluvy na BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ktorá následne postúpila predmetnú pohľadávku na PRO CIVITAS s.r.o. S účinnosťou od 9.8.2017 spol. PRO CIVITAS s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia, pričom jej právnym nástupcom sa stal žalovaný. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50 000,- Sk/1 659,70 eura, ktorý mal žalovanému zaplatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 1 385,- Sk/45,97 eura, s RPMN vo výške 20,73 %. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ), - sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ), adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ). Zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 20,73%. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 24,53%. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. V zmluve je tiež uvedená nesprávne celková výška nákladov 28 291,79 Sk. Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ

na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 83 100,-- Sk (1 385,-- Sk x 60) a výškou poskytnutého úveru (50 000,-- Sk). Skutočná celková výška nákladov je preto správne 33 100,- Sk (83 100,- Sk - 50 000,-- Sk = 33 100,- Sk). Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami, t.j. 4 661,10 eura a výškou úveru 1 659,70 eura, teda 3 001,40 eura. O tom, že sa právny predchodca žalovaného na jeho úkor bezdôvodne obohatil, dozvedel od združenia, o čom predložil prehlásenie, zo dňa 6.11.2018. Ďalej uviedol, že Zmluva o úvere č. obsahuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku, v Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva pre žalobcu netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 6Co/39/2011

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že pokiaľ ide o výpočet RPMN, tak žaloba si jednoduchým vynásobením určil celkovú výšku nákladov tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky. Uvedený prepočet však nie je v žiadnom prípade správny. Pôvodný veriteľ pred poslednou celou splátkou zasiela dlžníkovi informáciu o výške poslednej splátky, čiže v tomto prípade je výške poslednej splátky 1.237,78 Sk, tak banka zašle pred jej splatnosťou dlžníkovi list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Uvedené je práve z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotný žalobca si v žiadosti má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch a tiež z dôvodu, že výška mesačnej splátky je zaokrúhľovaná na celé eurá. Pokiaľ ide o žalobcov výpočet RPMN žalovaný poukázal na to, že Zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 11.12.2006 a taktiež poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Revúcej sp. zn. 8C/304/2015. Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, v tomto žalovaný poukázal na Rozsudok SÚDNEHO DVORA zo dňa 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.11.2017, sp. zn.: 16Co/208/2017. Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Na základe vyššie uvedeného má žalovaný za to, že zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje matematicky spočítanú celkovú čiastku úveru ako aj výšku, počet a termíny splátok, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že zmluva o úvere priamo nemusí takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere spĺňa. Pokiaľ ide o uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 3.9.2018, sp. zn. 7Csp/5/2018. Pokiaľ ide o neuvedenie zmluvného úroku v zmluve poukázal na Rozsudok SÚDNEHO DVORA zo dňa 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Zmluva o úvere obsahuje odkaz na Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky ako aj na Sadzobník poplatkov a iné dokumenty Poštovej banky, a.s.. Žalovaný predložil Oznámenie, ktorým pôvodný veriteľ oznamoval výšku úrokovej sadzby, ktorá bola relevantná pre tento úver, pričom v danom oznámení je úroková sadzba uvedená v rozmedzí 7,5% - 23%. Pôvodný veriteľ úročil daný úver úrokovou sadzbou vo výške 19%, pričom tento údaj je zrejmý z listiny aktuálny stav úveru. Nakoniec žalovaný vzniesol námietku premlčania. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku tak žalovaný uviedol, že žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, pretože takéto rozhodnutie mu nebude nijakým spôsobom užitočné. Pritom poukázal na Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/531/2015. Zároveň žalovaný vo vzťahu k určeniu

neprijateľnosti zmluvnej podmienky namieta pasívnu vecnú legitímáciu na strane žalovaného a ma za to, že s pôvodným veriteľom, Poštovou bankou, a. s. tvoria nerozlučné spoločenstvo. Žalovaný nebol strojom zmluvných podmienok, obchodných podmienok alebo všeobecných obchodných podmienok. Všetky tieto dokumenty boli koncipované pôvodným veriteľom Poštovou bankou, a. s., pričom má za to, že vo väzbe na akúkoľvek neprijateľnosť zmluvných podmienok by mal žalovaný tvoriť nerozlučné spoločenstvo s pôvodným veriteľom, Poštovou bankou, a. s., v zmysle ust. § 77 CSP.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 06.05.2019, sp. zn 20Csp/219/2018 zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3001,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3001,40 eura od 9.12.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 7693356506 zo dňa 11.12.2006, v Obchodných podmienkach článku 4 Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6 v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Poštovej banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Prešov rozsudkom zo dňa 21.11.2019, č.k. 9Co/85/2019 potvrdil rozsudok vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie určil neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo zvyšku rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozhodnutí uviedol, že čo sa týka žalobou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3 001,40 eura, žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania, pričom súd ju mal za nedôvodnú, pričom vychádzal z toho, že u žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie konštatujúc súčasne, že právnenému predchodcovi žalovaného žalobca uhradil čiastky 1 092,25 eura a 218,93 eura, teda len zvyšok do sumy 3 001,40 eura uhradil žalobca žalovanému. Už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaný argumentoval tým, že pohľadávka zo zmluvy voči žalovanému mu bola postúpená jeho právnym predchodcom, Poštovou bankou a. s., pričom bol to jeho právny predchodca, ktorý zmluvu so žalobcom uzatvoril a zmluvu koncipoval a nielen z tohto dôvodu, ale aj pre absenciu úmyslu k získaniu bezdôvodného obohatenia nie je žaloba voči nemu dôvodná. Zo žaloby nevyplýva, že by žalobca tvrdil akékoľvek okolnosti, ktoré by mali nasvedčovať o úmysle žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu obohacovať sa. Súd prvej inštancie mal za to, že dôvodom na aplikáciu 10-ročnej premlčacej doby mala byť tá skutočnosť, že právny predchodca žalovaného dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, v rozpore so zákonom inkasuje úrok alebo poplatky v zmluve neuvedené, v tomto prípade je možné jeho konanie hodnotiť ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je však potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.10.2018, sp.zn. 1Cdo/238/2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozpore s úvahou súdu prvej inštancie uviedol, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektu v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Súd prvej inštancie sa s uvedeným názorom najvyššej súdnej autority nevysporiadal, nevysporiadal sa taktiež s tvrdením žalovaného o tom, že nebol to on kto zmluvu koncipoval, preto nie je zrejmé, aký by mal byť vzťah k jeho úmyslu bezdôvodne sa obohacovať. Naviac za situácie, pokiaľ, ako súd prvej inštancie sám uviedol, nebol to ani on, kto celú sumu bezdôvodného obohatenia prijal (bod 6. rozsudku súdu prvej inštancie). Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k plynutiu objektívnej premlčacej doby je tým nepreskúmateľné, čím sa znemožnilo strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie pochybil v tom keď neuviedol skutkové okolnosti rozhodujúce pre záver o začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, listinnými dôkazmi a to Prehlásením na č.l. 6, Aktuálnym stavom pohľadávky na č.l. 7, Prehľadom úhrad na č.l. 8-9, Výpočtom RPMN pre spotrebiteľský úver na č.l. 10, Zmluvou o úvere na č.l. 11, Zmluvou o úvere na č.l. 12, Vyjadrením žalovaného na č.l. 23-27, Kalkulačkou pre výpočet RPMN na č.l. 27, Úrokovými sadzbami na č.l. 28, Aktuálnym stavom úveru na č.l. 28-29, Vyjadrením k výzve na č.l. 38, Aktuálnym stavom úveru na č.l. 39-40, Odvolaním na č.l. 61 - 62, Vyjadrením žalobcu na č.l. 114-117, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 118-122, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 123-126, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 127-129, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 130-135, Vyjadrením žalovaného na č.l. 139-141, Nálezom Ústavného súdu III.ÚS/43/2020 a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca a právny predchodca žalovaného uzavreli dňa 7.12.2006 Zmluvu o úvere č. 7693356506, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 50 000,- Sk/1 659,70 eura, ktorý mal žalobca právnomu predchodcovi žalovaného zaplatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 1 385,- Sk/45,97 eura. RPMN je v zmluve uvedená vo výške 20,73%.

7. Z prehlásenia združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že na združenie sa obrátil žalobca so žiadosťou, že potrebuje poradiť s úverom, ktorý mu poskytla Poštová banka, a.s.. Informovali ho pri osobnom stretnutí dňa 21.6.2018, že zmluva obsahuje bezúročná a bez poplatkov a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

8. Podľa vyjadrenia žalovaného po postúpení pohľadávky uhradil žalobca celkovo sumu 3.349,92 eura. Podľa listiny aktuálny stav úveru uhradil žalobca právnomu predchodcovi žalovaného sumu 1.092,25 eura (32.905,- SK) + 218,93 eura. Spolu žalobca na úver poukázal úhrady vo výške 4.661,10 eura.

9. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že mu bolo poradené, aby si nechal preskúmať zmluvy. Navštívil centrum a následne splnomocnil aj JUDr. Šafranka. Tam okrem tejto zmluvy odniesol aj ostatné zmluvy. Nie je právnik tak sa do toho nerozumie. V centre mu povedali, že zmluvy sú neplatné a podajú žaloby.

10. Zistený skutkový stav súd právne posúdil

11. Podľa § 52 ods.1,2,3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj ako „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods.1,4 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1 OZ, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.12.2007 (ďalej aj ako „ZoSÚ“), zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

15. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

16. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 3 ods. 1,2 ZoSÚ veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.4) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

19. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj

a. sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c. cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d. identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f. meno a adresu spotrebiteľa,

g. ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h. podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i. výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

20. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

22. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania zostalo rozhodnúť o žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3001,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3001,40 eura od 9.12.2018 do zaplatenia. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, a preto sa súd v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. V súlade s pokynom odvolacieho súdu sa súd zaoberal aplikáciou 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. V 10-ročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, musí vždy priamo smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačí teda, kedy žalovaný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na 10-ročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba, a to aj v prípade, keď príjemca plnenia získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil, nakoľko zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou. Občiansky zákonník napriek tomu, že vymedzuje vo svojich ustanoveniach úmyselné bezdôvodné obohatenie, podstatu úmyselného konania nevyjedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej

osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa § 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozumený.

24. V súlade s názorom odvolacieho súdu na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, resp. jeho vedomosť (hoc aj predpokladaná, na základe už judikovaných názorov súdov v právne i skutkovo obdobných veciach) o tom, že viaceré jeho nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv súdom vyhlásené za neplatné, prípadne, že úvery poskytnuté spotrebiteľom považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohacovať je nutné v každom jednotlivom konkrétnom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy s konkrétnymi zmluvnými stranami preukázať, že žalovaný, ako úverový veriteľ, v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne chcel získať vedome a úmyselne bezdôvodné obohatenie od svojich dlžníkov, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje na úkor dlžníkov. Že by už v čase uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy existoval úmysel žalovaného, a že by tento smeroval k bezdôvodnému obohacovaniu sa na jeho úkor. V prejednávacom prípade žalobca nepreukázal, že by už v čase uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy existoval úmysel žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu, a že by tento smeroval k bezdôvodnému obohacovaniu sa na jeho úkor. Rovnako nebol preukázaný úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť v čase prijatia platieb. Ak teda nebolo v konaní zo strany žalobcu bez akýchkoľvek pochyb preukázané úmyselné konanie žalovaného pri získavaní bezdôvodného obohatenia, súd v konaní aplikoval 3 ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Premlčané sú teda všetky platby žalobcu vykonané 3 roky pred podaním žaloby dňa 19.11.2018. Za nepremlčané teda súd považoval platby od 19.11.2015, t.j. celkovo v sume 2.537,73 eura.

25. Pokiaľ ide o 2 ročnú subjektívnu premlčaciu dobu tak zo strany odvolacieho súdu neboli prvoinštančnému súdu vytýkané prijaté závery, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel až v mesiaci jún 2018, kedy žalobca predložil združeniu zmluvy a po posúdení ktorých ho informovali, že podľa ich názoru sú zmluvami bezúročnými a bez poplatkov. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, preukázateľná vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, čo v danom prípade nastalo v mesiaci jún 2018. Ak žalovaný nepreukázal, že sa žalobca dozvedel o prípadnom bezdôvodnom obohatení skôr, súd vychádzal z predloženého prehlásenia združenia na ochranu občana HOOS. Žaloba bola podaná na súd dňa 19.11.2018, t.j. v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe.

26. Súd sa následne zaoberal vecou samou.

27. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení spotrebiteľa a právny predchodca žalovaného v postavení dodávateľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva.

28. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bola uzatvorená Zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 50 000,- Sk/1 659,70 eura, ktorý mal žalobca právnomu predchodcovi žalovaného zaplatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 1 385,- Sk/45,97 eura. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu túto Zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd zistil, že Zmluva neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch, a preto žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného, úroky a poplatky nemohol od žalobcu v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ požadovať. Uvedené závery rovnako neboli prvoinštančnému súdu v rozhodnutí odvolacieho vytknuté, a preto súd na nich zotrváva

29. Žalovaný vo svojich vyjadreniach nenamietal, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eura, pričom právnomu predchodca žalovaného a žalovanému žalobca uhradil celkovo sumu 4.661,10 eura. Vzhľadom na to, že Zmluva neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch, žalovaný sa pri prijatých plneniach nad istinu na úkon žalobcu obohatil, a preto je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať. Ako už bolo vyššie uvedené za nepremlčané súd považoval platby od 19.11.2015, t.j. celkovo v sume 2.537,73 eura, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.537,73 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

30. Pokiaľ ide o bod 11. rozhodnutia odvolacieho súdu a to že právnomu predchodcovi žalovaného žalobca uhradil čiastky 1 092,25 eura a 218,93 eura, tak k tomu prvoinštančný súd uvádza, že týmito úhradami žalobca splatil čiastočne istinu, a preto právny predchodca žalovaného sa na úkor žalobcu neobohatil. Až po postúpení pohľadávky uhradil žalovanému nepravidelným platbami od 08.09.2015 (č.l. 7 spisu) celkovo sumu 3.349,92 eura. Po splatení istiny vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie.

31. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie žaloby, a preto sa nasledujúci deň dostal žalovaný do omeškania. Žalobca si uplatnil zákonný úrok o omeškania od druhého dňa po doručení žaloby, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.537,73 eura od 9.12.2018 do zaplatenia.

34. Námietku žalovaného, že oznámenie, ktorým pôvodný veriteľ oznamoval výšku úrokovej sadzby, ktorá bola relevantná pre tento úver, bola súčasťou zmluvy, pričom v danom oznámení je úroková sadzba uvedená v rozmedzí 7,5% - 23% a pôvodný veriteľ úročil daný úver úrokovou sadzbou vo výške 19%, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Zákon v tom čase účinný striktné, jasne, zrozumiteľne a bez pochyb vyžadoval, aby boli v zmluve uvedené úroky a poplatky, pričom ich neuvedenie malo za následok, že veriteľ ich nemohol od dlžníka požadovať. Pre spotrebiteľa sú úrok a poplatky dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomostí o nákladovosti úveru. Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa na mieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť týchto údajov. V predmetnom oznámení je úroková sadzba uvedená v rozmedzí 7,5% - 23%, pričom súd má za to, že takto vymedzená úroková sadzba nie je dostačujúca a nepodáva jasnú informáciu o výške úrokovej sadzby priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže nie je zrejmé, z akého dôvodu právny predchodca žalovaného úročil úver práve úrokovou sadzbou 19%.

35. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia 2.537,73 eura zo sumy 3.001,40 eura, t.j. v rozsahu 84,55% a žalovaný vo zvyšných 15,45%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaného je 69,10%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,10%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).